

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De quatuor Fratribus Monachis cognomine Longis, quibus Theophilus ex
amico hostis est factus. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

tiebant, eosque qui talia dicerent, aduersus Deum simpliciter blasphemos asseriebant: Ac Theophilus etiam in ecclesia hanc sententiam amplectendam esse docebat, & in epistola quam ex consuetudine de festo Paschali scripsit, & incorporeum cogitari oportere Deum admonuit, & humane formæ exortem: Quod quidem vbi Aegyptiorum monachis innotuisset, Alexandriam sese conferunt, & in unum congregati seditionem mouent, & Theophilum ceu impium de medio tollere cogitant: Cæterum ille euestigio etiamnum tumultuantibus apparens, perinde inquit vos aspexi ac faciem Dei. Hoc dicto homines abunde contempserunt, adeo, ut etiam iram ponerent. Itaque inquit, si hic re vera sentis, etiam libros Origenis damnato, cum illi suos lectores in istam sententiam inducant. Atqui mihi inquit ille iam pridem illa sententia stetit, ac faciam ut videtur vobis. Nam & ipse non minus quam vos illis succenseo, qui Origenis opinionem sectantur: Atque ille quidem fraterculos istos ita mitigatos dimisit, ac seditionem soluit.

De quatuor Fratribus Monachis cognomine Longis, quibus Theophilus ex amico hostis est factus. CAPVT XII.

Fortassis autem tunc temporis ammino sublata fuisset ista quæstio, nisi consopitam iam ob inimicitiam priuatam suscitasset ipse Theophilus, insidiatus Ammonio & Dioscoro & Eusebio & Euthymio, qui cognominabantur Longi. quos quidem cum fratres essent, celebres euasisse inter eos, qui apud Schetin philosophabantur, ex præcedentibus cognouimus: Atque hi quidem inter omnes Aegypti monachos illi charissimi erant, quos & congerrones plerumque sibi & familiares adiungebat, ac Dioscorum etiam Hermupoleos Episcopum constituit: In odium autem horum venit ex inimicitia aduersus Isidorum suscepta, quem defuncto Nectario in Constanti-nopolis episcopatum sufficere studuerat: Sunt enim qui dicant, mulierem quampiam ex Manichæorum secta ad ecclesiam catholicam fuisse conuersam. Theophilus autem

Bb

quasi

SOZOMENI HISTOR.

quasi hanc inconsideratè mysteriis communicare passus
 esset, antequam priorem sectam abnegasset, presbyterum
 accusabat. At Petrus (hoc enim illi nomen erat) & ex ec-
 clesie præscripto, & ex mandato Theophili se muliercu-
 lam in communionem admisisse asseuerabat, eiusque rei
 testem aiebat esse Isidorum: Atq; is quidem vti tunc tem-
 poris Romam fortè missus erat, ita domum reuersus Pe-
 trum vera dixisse testatus est: Theophilus igitur indig-
 natus, quasi calumnijs circumuentus esset, vtrunque Ec-
 clesia expulit, atque hæc quidem nonnulli sic referunt.
 Cæterum ego ex viro fide digno, qui cum hisce mona-
 chis conuersatus fuerat, duplicem cognoui causam exti-
 tisse Theophilo inimicitie aduersus Isidorum susceptæ,
 alteram communem illi cum presbytero Petro, quòd hi
 ipsum à sorore sua hæredem fuisse scriptum testari detre-
 ctassent. Priuatam alteram, quòd ille Theophilo tanquàm
 in ecclesiarum structuram capere volenti insumendas non
 concessisset pecunias eas, quæ sibi vt pauperum dispen-
 satori multæ adferebantur, sed præstabilius esse diceret,
 ægrotorum corpora, quæ verius templa Dei cogitare pos-
 sumus, & ob quæ pecuniæ ipsæ præbebantur, conueni-
 enti cura recreare, quàm parietes ædificare: Verùm si-
 ue ob hanc, siue ob aliam causam à Theophilo excom-
 municatus Isidorus, Schetin venit ad monachos ibi
 commorantes velut ad sodales: Assumptis igitur quibus-
 dam secum Ammonius ad Theophilum profectus ora-
 bat, vt Isidorum in communionem reciperet. Atque ve-
 le tum quidem se id facturum promptè pollicitus esse di-
 citur, sed elapso aliquo tempore cum nihilo plus ipsi suc-
 cederet, ac manifestum iam esset, quòd Theophilus ipsos
 falleret, maiori quodam cum apparatu reuersi, postula-
 runt, vt promissa præstaret: Ibi ille ex monachis vnū pub-
 licæ custodiæ tradidit, vt reliquis metū incuteret, sed ea
 spe frustratus est. Siquidem Ammonius eiusq; socij quæ
 custodiæ præfectus ad suppeditanda captiuis necessaria ad-
 uenire videbantur, facile intromissi sunt, ingressi autem
 non rursus exire voluerunt. Qua re intellecta Theophi-
 lus indicat se istos homines ad se vocare. Verùm illi pri-
 mum vt ipse eos educturus veniret, postularunt, neque
 enim

enim æquum esse, eos, qui contumelia publicè affecti essent, clanculum è custodia emitti, sed concedentes tandem ad illum venerunt: quos ille tum deprecatos, quasi non vltius offensurus dimittebat, secū interim frendens ac stomachans rationem meditabatur, qua illos posset lædere. Cumque sollicitus esset, quidnam his facere posset mali, qui possessiones nullas haberent, qui omnia præter sapientiam contemnerent, decrevit eorum tranquillitatē perturbare. Itaque cum ex ijs, quæ præsentibus cum ipso disputarant, eos his infensos esse sciret, qui Deum humana forma præditū esse docēt, quoniā Origenis erant sectatores, ipse quanquā aliter sentiret, cum vulgo monachorum conspiravit: Ex hinc igitur mira quædam contentio inter monachos inualuit, neque enim disputationibus ad formam compositis sese in mutuam sententiam inducere dignati sunt, sed ad conuitia semet conuerterunt: Atque illi eos qui Deum incorporeum esse statuebant, Origenistas appellabāt, hi verò Anthropomorphianos eos, qui contrarium sentiebant.

*Quomodo hi monachi Iohanni sese adiunxerint,
indeq; Theophilus insidiatus fuerit ipsi
Iohanni. CAP. XIII.*

Ammenius autē ac Dioscorus intellectis insidijs Hierosolymā secesserūt, & inde Scythopolim venerunt, quæ tam habitationē sibi commodā esse ducerēt ob frequentiam palmarū, quarū foliis utebantur ad cōsuetam monachorū opera. Sectabant enim ipsos viri plus minus octuaginta: Interea tēporis Theophilus quosdā Cōstantinopolim emisit, tū vt iā antea in tēpore calūnias quasdā fererēt aduersus illos, tū vt obsisterēt, si qua in re illi Imperatoris opē implorarent. Ea re cognita Ammonius Cōstantinopolim traiecit, & cū eo Isidorus, qui cōmuni studio id agebāt, vt corā Imperatore iudice & Iohāne episcopo detegerentur insidiæ, quæ ipsis erāt intēratæ: arbitrabantur enim illū legitimæ libertatis in loquendo studiosum sibi opē legitimè posse ferre: Ille verò istos viros, postq̄ venissent comiter excepit, & in honore habuit, & in ecclesia preces fundere nō prohibuit, ad mysteriorū verò cōmunionem

Bb ij admitten-